UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Casus viij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

Tertia. Utrum poſſis vel nõ poſſis: ſi es certus nõ oportet adire aliũ: necnõ ieiunãdo peccas mortaliter: etiã ſi in parte fallaris: ſm Piſanuz ꝛ Petrũ de palude. qꝛ. ſ. credis te hr̃e cauſam ſufficientẽ ꝛ non habes.

Quarta. Si es dubius: ꝯſule peritum ꝛ bonum ꝛ illi adq̃eſce. ſi nõ dubitat: maxime medico timorato

Quinta. Si aũt dubitat: reqre eum q̄ poſſit diſpẽſare. i. epm vel parochianũ: vł ꝑlatũ in religiõe

Sexta. Tpus aũt obligatiõis eſt. xxj. ann⁹: ꝛ tp̃s comedẽdi hora. ix.

Septima. Pot⁹ nec ante ꝑndium nec poſt ſoluit niſi fiat in fraudem: ſiue ſit vini ſiue aque.

Octaua. Panis nõ ſoluit ſi ſumaꝛ ꝑ modũ medicine: vbi maxime nõ habeꝛ ꝛc.

Caſus viij.

Queritur. viij. Utrũ q̄ accedit ad ſacramentũ cõfeſſiõis. ſine dolore: peccet mortaliter? Ad h̄ aũt respondeꝛ ſm Scotũ in. iiij. ꝛ dominũ Bonauẽturã ꝙ ſic. quia q̃ntum in ſe eſt perdit ſacramentũ. Idem videꝛ ſentire ſctũs Tho. qui dicit ꝙ accedens fict⁹ teneꝛ ſuã fictionem ꝯfiteri: qḋ nõ eſſet verũ ſi eſſet ſoluz pctm̃ veniale. Nõ oportet tñ iſtũ dolorez eſſe ꝯtritionẽ: ſꝫ ſufficit ſi ſit attritio. Differũt aũt ſm ꝑfectuz ꝛ impfectũ iſta duo. Nam vtrunqꝫ eſt dolor de ꝑterito peccato cum ꝓpoſito emendandi. ſed ꝯtritio eſt quãdo tantũ intendiꝛ iſte dolor: ꝙ pctm̃ tantu diſplicet q̃ntũ debet placere de⁹. i. ſuꝑ omnia. Et ois reliqu⁹ dolor citra iſtũ ẽ attritio q̄ ſufficit ad nõ peccare mortalr accedentẽ ad ꝯfeſſiõem. Imo ſm Capolum in. iiij. ſufficit vt tũc ꝯfitens gratiam ꝯſequaꝛ. quia aliquãdo iſta attritio eſt tãta vt virtute clauiũ fiat ꝯtritio. lꝫ vt dr̃ nõ ſemꝑ ſit tãta. Imo viſo ſctõ Tho. in. iiij. di. xviij. q. j. ar. iij. q. j. ꝛ viſo nider: dico ꝙ ois attritio ſufficit ad ꝯſeq̄ndã grãm in h̄ ſacro. ꝛ i baptiſmo q̄ ordinaꝛ ꝯ culpã niſi q̄s actu dum ꝑcipit ſacrm̃ ponat obicem. Imo dico ꝙ ſufficit ſi q̄s vellet eſſe dolẽs in generali ꝛ particulari. qꝛ talis neceſſario eſt dolẽs ſm volũtatẽ d̄libatã ad quã eſſentialiꝛ ꝑtinet attritio ꝛ ꝯtritio: lꝫ forte nõ doleat ſm ſenſuz aut volũtatẽ naturalẽ: ꝓpter qḋ d̄r etiã ſe nõ dolere. Eſt eñ cõtradictio ꝙ velim mihi aliq̄d diſplicere: ꝛ ꝙ nõ diſpliceat ſm rõnẽ deliberatã. quia cui aliq̄d placet ipa etiã cõplacẽtia placet pro eo tempore quo illud placet. Unde ꝛ matrem Gratiani hoc modo fuiſſe abſolutam Archiepus in chronica narrat. Et lꝫ nõ approbet hiſtoriam: tamẽ nõ fefellit doctrinam. Sufficit igiꝛ omnis dolor de peccato ꝛ ꝓpoſitum de futuro ſimul. Sꝫ aduerte ꝙ ꝓpoſitum nõ eſt iudiciũ vł opinio. Unde ſtat ꝙ velim abſtinere in futurum: ꝛ tamẽ credo ꝙ nõ abſtinebo ſed mutabo voluntatẽ: quod tamen non vellem modo. ꝛ hoc multos fallit. Elice cõcluſiones.

Prima. Qui ꝯfiteꝛ nõ dolẽs de pctõ: aut volẽs nõ cauere d̄ futuro peccat mortaliꝛ ſi ꝯfiteꝛ vt abſoluaꝛ

Scd̃a. Qui ꝓ eo dicto mõ ꝯfiteꝛ: nõ vt abſoluaꝛ ſed ad recognitionẽ ſui corã deo ꝛ ſacerdote: nõ peccat ex h̄. quia ſm Ric. nõ cõtemnit ſed veretur ſacramentũ. Unde talium confeſſio eſt audienda ꝛ eis cõſulẽdum: vt diciꝛ in cap. ꝙ quidam. de penitẽ. ꝛ remiſ.

Tertia. Contritus eſt cui peccatum ꝓpter deum diſplicet ſuꝑ oĩa: ſic ꝙ eſt paratus omnia in generali pati deo volente anteq̄ꝫ denuo peccare: lꝫ in particulari nõ cogitet nec debeat cogitare de hac pena vel illa.

Quarta. Attritus eſt ois ꝯtrit⁹: ꝛ q̄cũqꝫ ali⁹ dolet d̄ offenſa dei: vt ſic q̄cũqꝫ mõ cũ ꝓpoſito emẽdãdi

Quinta. Quicũqꝫ eſt attrit⁹ ſine pctõ pt̃ ꝯfiteri ꝛ petere abſolutionẽ.

Sexta. Silr ꝛ q̄cunqꝫ ſcit ſe velle hr̃e dolorẽ de pctõ i generali ꝛ ꝑticulari: ꝛ dictũ ꝓpoſitũ: lꝫ neſciat ſe dolere

Septima. Oẽs tales ꝯſequunꝛ grãm i abſolutiõe: clauib) ꝑficiẽtib) ipfectũ dolorẽ: nõ eundẽ numero actualiꝛ: cũ attritio actualł nunq̄ꝫ fiat ꝯtritõis act⁹. iiij. di. xv. q. ij. arti. j. q. iij. lꝫ aliũ ſpecie vł nũero niſi ponãt obicẽ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN